

[Chr. Christiansen.]

men det har jeg ikke hørt det ærede medlem tale om; det er måske også noget, man helst tier stille med.

Jeg kan godt se, at venstre står alene med sine ændringsforslag; partiet har ikke engang formået at få de konservative med — af hvilke grunde kan jeg ikke udtale mig om, men jeg vil dog sige, at set fra mit synspunkt passer de foreslåede ændringer meget dårligt ind i den rammelov, vi blev enige om sidste år. Pludselig foreslår venstre indsættelse af 2 nye stykker i § 3, som slet ikke ligger på linje med lovens form og indhold. Det synes jeg er temmelig forståeligt; enten må man gå den vej at lave en principiel rammelov, eller også må man lave en lov, der går i detaljer, hvad de stillede ændringsforslag giver udtryk for. Jeg synes, at den begrundelse, det ærede medlem hr. Anker Lau gav for disse ændringsforslag, var meget stilfærdig og ikke særlig vægtig, idet handelsministeren under alle forhold har en bemyndigelse til at gribe ind, når han mener, omstændighederne taler derfor.

Det ærede medlem hr. Anker Lau talte også om det udvalg vedrørende told- og importpolitikken, som der har været tale om at nedsætte, og sagde, at nu skulle regeringen se at finde sine egne ben. Jeg spørger: var det ikke en god idé, om venstre og de konservative fandt deres egne ben i hele dette spørgsmål? Det synes jeg der er meget mere grund til, for regeringspartierne har en mulighed for at finde vej til en løsning af disse spørgsmål i overensstemmelse med den politiske linje, der har været ført det sidste halvandet år.

Dernæst vil jeg gerne gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Weikop. Jeg var så glad for, at det ærede medlem indrømmede, at han af erfaring vidste, at det var en svær opgave at lukke op for konkurrence udefra; det kunne vi andre også se, da vi fulgte det ærede medlems virke som minister. Sandheden er, at det er meget vanskeligt at lovgive på dette område; det ved vi, hvad enten vi har været ministre eller blot medlemmer af det høje ting. Alligevel forstod jeg, at det ærede medlem hr. Weikop ønskede at tilkendegive en protest mod lovens administration, men han skyndte sig dog at sige, at han ikke ville

være med til at ødelægge vor industri. Det forstår jeg godt, og det ærede medlem hr. H. K. Sørensen fik også lejlighed til stærkt at understrege det.

Det ærede medlem hr. Weikop var så glad for det konservative folkepartis initiativ vedrørende dumping. Mon det ærede medlem har glemt, at den socialdemokratiske mindretalsregering den 3. oktober 1956 fremsatte et lovforslag herom? Jeg tør med den erindring, jeg har om forhandlingerne om dette lovforslag, kun sige, at der egentlig ikke var nogen overvældende stor interesse fra venstre og de konservative, og derfor endte udvalgets arbejde også negativt. Jeg vil dog gerne have, at det ærede medlem ikke skal tro, at de konservative kan annektere denne sag som deres, da de først på et sent tidspunkt har fået særlig interesse for den.

Sluttelig skal jeg gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. H. K. Sørensen. Mangt og meget i det ærede medlems indlæg kan jeg for min del skrive under på. Jeg tror, at vi er i en særlig situation, hvor det gælder om at få fastslået, at industrierhvervet fremtidig vil få en meget fremtrædende betydning for vor økonomi. Den udtalelse behøver ikke på nogen måde at indeholde nogen brod, absolut ikke, mod landbrug og fiskeri, og hvad man ellers kan fremhæve af gode danske eksporterhverv, men det står for mig sådan, at vi på det industrielle område har vist, at vi kan gennemføre meget betydelige fremskridt. Selv om vi må hente den væsentligste del af råvarerne i udlandet, har teknisk og faglig dygtighed og også handelsmæssig dygtighed bevirket, at vi har kunnet forøge industriproduktionen og industrieksporten, og vi bør her i tinget være opmærksomme på, at vor industri må udvikles så stærkt som overhovedet muligt. Jeg kan godt forstå, at det ærede medlem på sin stilfærdige måde dog har ønsket at gøre opmærksom på, at der er visse ting, som spiller en rolle for dansk industri, således den lige konkurrence, selv om der klæber mange vanskeligheder derved, og også det, at vi ikke må tage for valent på problemer, der direkte har indflydelse på dansk industris nuværende stilling og fremfor alt måske på dens fremtidige stilling.

Jeg kan slutte disse bemærkninger til